

## **Р Е Ш Е Н И Е**

№162

гр. София, 03 октомври 2019 г.

### **В ИМЕТО НА НАРОДА**

Върховният касационен съд на Република България, първо наказателно отделение, в съдебно заседание на двадесети септември две хиляди и деветнадесета година, в състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕВЕЛИНА СТОЯНОВА**  
**ЧЛЕНОВЕ: РУЖЕНА КЕРАНОВА**  
**РУМЕН ПЕТРОВ**

със секретаря Мира Недева  
при участието на прокурора КАЛИН СОФИЯНСКИ,  
след като изслуша докладваното съдия РУМЕН ПЕТРОВ  
наказателно дело № 670 по описа за 2019 г. и за да се произнесе взе предвид:

Касационното производство е по реда на чл.346, т.1 и сл. от НПК.

Образувано е въз основа на постъпила жалба от упълномощения защитник на подсъдимия Х. А. К. - адв. П. П., против въззивно решение № 56/21.05.2019 г., постановено по внохд № 27/2019 г. по описа на Апелативен съд - гр.Бургас.

В жалбата е релевирано единствено касационното основание по чл.348, ал.1, т.3 от НПК. Посочено е, че наложеното на подсъдимия наказание преди редуцията му по чл.58а, ал.1 от НК неправилно е индивидуализирано при условията на чл.54 от НК, въпреки че в случая са налице предпоставките за приложението на чл.55, ал.1, т.2, б. Б от НК поради наличието на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства. Претендира се да се измени обжалваното решение, като се замени наложеното наказание лишаване от свобода с пробация.

В съдебно заседание подсъдимият Х.А. К. редовно призован, не се явява. Защитникът адв.П. П. поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Представителят на ВКП счита, че жалбата е неоснователна и решението на въззивния съд като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Върховният касационен съд, първо наказателно отделение, като обсъди доводите на страните и в пределите на своята компетентност съобразно чл.347, ал.1 от НПК, намери следното:

С присъда № 264/07.11.2018 г., постановена от Окръжен съд - Бургас по нохд № 838/2018 г. подсъдимият Х.А. К. е признат за виновен в това, че на 14.12.2017 г. е дал подкуп – дар, представляващ парична сума – банкнота от 20 лв. на длъжностни лица – полицейски органи Д.Д. и К. Г., като я е пуснал в багажното отделение на служебния патрулен автомобил, за да не извършат действие по служба, поради което и на основание чл.304а вр. с чл.304, ал.1 от НК и при условията на 58а, ал.1 вр. с чл.54 от НК е осъден на 6 /шест/ месеца лишаване от свобода, което наказание на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за изпълнение с изпитателен срок от три години и глоба в размер на 500 лв.

С присъдата на основание чл.307а от НК предметът на престъплението е отнет в полза на държавата, а в тежест на подсъдимия са възложени направените по делото разnosки - в размер на 73,33 лв.

По жалба на защитника на подсъдимия е образувано внохд № 27/2019 г. по описа на Апелативен съд - гр.Бургас. С постановеното по делото въззивно решение, предмет на настоящата касационна проверка, на основание чл.337, ал.1, т.1 и т.2 вр. с чл.343, т.3 от НПК е изменена присъдата като извършеното от подсъдимия е преквалифицирано в опит по чл. 304а вр. с чл.304, ал.1 вр. с чл.18, ал.1 от НК и са намалени наложените наказания на 4 /четири/ месеца лишаване от свобода и 300 /триста/ лв. глоба.

След като първоинстанционното производство е приключило по реда на чл.371, т.2 от НПК изложените в мотивите на присъдата, а и във въззивното решение доводи, с които при индивидуализацията на наказанието на Х. К. е отказано приложението на разпоредбата на чл. 55 от НК се споделят изцяло от касационната инстанция. Предвид отсъствието на касационен протест, в случая е безпредметно излагането на съображения относно стадия, в който е завършила осъществената от подсъдимия престъпна дейност - дали поради неприемането на дара от страна на получателите е налице опит за даване на подкуп, както е приел апелативния съд и което е по-благоприятно за подсъдимия или престъплението е довършено, каквото становище е застъпено от състава на окръжния съд. С оглед наведените в жалбата доводи, касаещи единствено индивидуализацията на наложеното наказание следва да се посочи, че в конкретния казус не е подценено значението на чистото съдебно минало на подсъдимия, младата възраст и трудовата му ангажираност, които адекватно са оценени от инстанциите по същество като смекчаващи отговорността обстоятелства, но те не са многобройни, нито някое от тях е с изключителен характер, а още повече най-

лекото предвидено в закона наказание да е несъразмерно тежко с оглед извършеното престъпление.

Не може да бъде възприето твърдението на защитата, за интерпретиране като смекчаващо отговорността обстоятелство признанието на вината от страна на подсъдимия, тъй като К.по никакъв начин не е спомогнал за разкриване на престъплението, нито своевременно, нито съществено. Следва да се посочи, че подсъдимият дори формално не се е признал за виновен в двете фази на наказателния процес, не е изразил и твърдяното в жалбата съжаление за извършеното, а само декларативно е признал фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се е съгласил да не се събират доказателства за тях. В този смисъл, съдът счита, че в съзнанието на подсъдимия до момента отсъства каквото и да е преосмисляне и критична оценка относно извършеното от него, с което да стартира реално началото на действителен превъзпитателен процес.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав намира, че при индивидуализацията на наказанието на К. не е допуснато подценяване или игнориране на относителната тежест и значението на определящите отговорността обстоятелства, което да обуславя необходимостта от коригиране размера на наложените наказания, които са съответни на тежестта на извършеното престъпление, на обществената опасност на деянието и на дееца, а и на останалите, определящи отговорността обстоятелства. Определените, допълнително намалени от въззивния съд наказания, които са близки по размер до абсолютния им предвиден в закона минимум, са справедливи и в максимална степен биха съдействали за постигане на визираните в чл.36 от НК цели.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила, поради което и на основание чл.354, ал.1, т.1 от НПК

### **Р Е Ш И :**

**ОСТАВЯ** в сила въззивно решение № 56/21.05.2019 г., постановено по внохд № 27/2019 г. по описа на Апелативен съд – гр.Бургас.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: